

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Kopirski se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadno vratice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

Z mesecem julijem začne se II. polletje in prosimo torej p. n. naročnike, katerim s tem dnevom poteče naročba na „Slov. Gospodarja“, naj se podvizajo nadalešnje naročnino doposlati, da se jim ne pretrga ali pa ustavi dopošiljanje lista.

„Slov. Gospodar“ stane do konca leta 1 fl. 60 kr. in do konca septembra pa 80 kr.

Naročnina, nova in zaostala, naj se nam pošlje po poštah nakaznicah, ker so take pošiljke najbolj ročne. Upravitelstvo.

II. Katoliški shod v Gradcu.

Tretji den zborovanja, v četrtek, dne 4. junija bila je ob 7. uri zjutraj sv. meša z blagoslovom v stolni cerkvi. Služili so jo prevzvišeni in premil. knezoškof Graški dr. Jan. Zwerger. Dobro izvežban zbor pel je pri tej sv. meši po pravilih družbe sv. Cecilije tako izvrstno, da je pridobil mnogo novih prijateljev Cecilijanskemu petju.

Odsekovih sej ni bilo ta den, ker se je vse delo že v sredo izvršilo. Ob 11. uri bil je tretji veliki zbor, katerega so se vdeležili štirje škofje, kralj. visokost Don Alfonzo, mnogo deželni in državnih poslancev, med njimi vel. g. dr. Gregorčec in prav obilno ljudstva iz raznih stanov.

Tretje splošnje zborovanje je bilo torej ob 11. uri dopoldne. Bilo je v sobani veliko poslušalcev, knezoškofje iz Grada, Maribora, Ljubljane in Celovca, zatem veliko druge svetne in plemenite gospode. Tudi je prišla cela vrsta brzojavnih pozdravov. Predsednik društva kat. delalskih pomočnikov, č. g. A. Stradner je navetoval najprej želje v pomoč katol. delalcev in potreba je v resnici velika za to, da ne zamenarimo teh delalcev, ki bodo prej ali slej mojstri ter lahko storijo v svojem krogu veliko za dobro katol. ljudstvo, ali najprej je treba, da so sami dobri kristjani in za to treba je

pripravljati jih — v društvih katol. delalskih pomočnikov.

Prof. dr. Neubauer je zatem poudarjal, da ne stori nihče toliko za uboge, kakor ravno sv. katoliška cerkev — nekaj, kar se razvidi iz raznih in mnogih društev, ki delajo na Štajarskem nič manj, kakor v drugih deželah za ubožce. Kako se naj ohrani srednji stan t. j. ljudje, ki živijo več ali manj na svojih rokah, pri malem lastnem premoženju, ob svojem delu? O tem vprašanju je govoril grof Sylva-Tarouca, in to jako razborito. Kar je liberalizem doslej v tej reči storil, to je prineslo, pravi, le škodo. Podrlo se je dela staro dno, pošteno in zanesljivo in odprlo se je sto vrat ljudem, ki živé iz sleparstva. Da je sedaj po mestih med delalci pa tudi že zunaj pri malih trgovcih in obrtnikih toliko ubožstva, nihče ni tega kriv, kakor liberalna gospoda in njih postave.

Njemu je pritrjeval usnjar Roth iz Dunaja. Z izgledi je dokazoval, kako da je prišlo po mestih do tega, da ni več pri tako zvanih delalcih zadovoljnosti, akoravno se jim delo ne plačuje preslabo — pri krščanskih mojstrih. V tem pa je težko reči, kje da se začne zapeljivec in kje da so zapeljanci. Nihče že ne ve več, kaj naj terjaja za blago ali kaj naj plača za delo. To je krivo tudi tistih „strike“, o katerih se bere sedaj velike krati.

Ob 6. uri zvečer je bilo štrto, zadnje splošnje zborovanje. Najprej je govoril drd. Strohidler „o katol. življenju na vseučiliščih“ in človek bi želel, da bi bilo veliko tacihi mladeničev na visocih šolah, kakor je ta mladenič. Zlasti slov. ljudstvo bi jih potrebovalo, kajti z višjih šol dobimo tiste moze, ki dobijo javne službe med ljudstvom in če so pravi, katol. moze, koliko lahko storijo dobrega pri ljudéh! Žal, da se učijo na visocih šolah, kakor jih sedaj imamo, mladeniči vsega druga prej, kakor kršč. življenja.

Drž. poslanec baron Morsey in dominikanec P. Feldner sta govorila še potem, da je

treba tudi v javnem življenji, v politiki kršč. načel. Ne bilo bi potem toliko spletkarij, toliko prevare, kakor je je sedaj po vseh državah, po vsem svetu. Oba govornika sta za svoje besede žela obilo pohvale. Na zadnje še je bila beseda o cerkveni umetnosti in njej je hvalo pel izvrstno o. Patrik Ansoleti. V resnici pa se dela v sedanjem času veliko za oplešanje cerkev in in to tudi pri nas Slovencih.

Blizo do 9. ure je trpelo to zborovanje in Nj. ekselencija knežoškof sekovski so ga sklenili s papeževim blagoslovom in tako smemo reči, da je bil drugi štaj. katol. shod sijajno znamenje za to, da sv. cerkev družijo lepo vse stranke, vsa ljudstva, da je ona „sedež miru in sprave“.

Gospodarske stvari.

Nekaj o azurinu.

Sedaj menimo, da ni več vinorejca med nami, ki se ni prepričal, da je škropljenje vinogradov koristno, ne samo zoper peronosporo, ampak sploh za to, da se nobena uima ne loti s tako silo listja na trtah in ono zato lahko dozori. Tako pa tudi izzori grozdje ter daje boljše, sladko pa tudi močno vino.

Vsled tega ni več vprašanje, ali naj škropimo trsje, ampak s čem ga naj škropimo, da se doseže tem prej in tem večji uspeh, ne z velikimi stroški. Priporoča se za škropljenje bakreni vitrijol, mešan v apnu ali isti zmešan s sodo; oboje je dobro, ali veliko se te zmesi vsede na dnu brente in po cevéh, vsled tega se škropilnica zadela in treba ji je v eno mer popravljanja.

Bolji je pa v tem oziru azurin. Le ta je moder, zrnast prah, ki diši po scalnici. Ako je na zraku in v luči, tedaj se razprši in v vodi se razpusti celo lahko in po polnem. Voda taka je sinja, podobna barvi na nebu. Samo to, da se popolnem razpusti, je že veliko vredno, potem pa tudi, ker je z njim škropljenje lahko, ročno.

Ako se razstopi v enem hektrolitru ali v 56 pintih vode po 200 g amov azurina, blizo $\frac{1}{4}$ starega funta, napravi se najboljša razstoplina. Na enem hektaru gorice razškropi se okoli 6 hl. take zmesi in eno škropljenje ne izda manjše, kakor če se škropi dvekrat z bakrenim vitrijolum.

Poleg tega pa še azurin ne razjeda v toliki meri posode in tudi dražje ne hodi škropljenje z njim. Kilo azurina stane 2 gl. Tedaj bi z enim kilom človek blizo cel hektar gorice lahko do dobrega poškopil. Poglavitno pri tem pa je, da je azurin pravi, torej ne kaka ponarejena spaka.

Da pa se dobi le pravi azurin, zato bode skrbeti najprej c. kr. kmetijski družbi, ali od

nje mi na slov. deln. ne izvemo ničesar in vsled tega naj se poprimejo te stvari okr. odbori, kar jih imamo v dobrih rokah.

V Knittelfeldu je tovarna za umetno kameninarstvo in doslej se dobiva tudi azurin v tej tovarni še pravi in po nizki ceni. Naši slov. trgovci bodo tudi radi v tem našim kmetovalcem postregli, če se obrnejo do njih.

Škropljenje trt.

Ker se že precej obče z modro galico škropi, bode mnogim ustrezno, ako se pove, kako se ta najlezje brez vsacega truda raztopi. Nekateri galico v možnarjih pšejo, drobijo in pospešujejo tako njen raztop, drugi pa jo v vreli vodi topijo. Ni treba ne prvega, ne drugega truda, ampak galico, kolikor je vzameš na polovnjak ali kako večjo posodo, zveži, kakoršno dobiš, v cunjjo ali coto, obesi jo v z vodo napolnjeno posodo tako visoko, da bode galica komaj pod površjem vode. Zgornja redka voda galico hitro topi in nasičena voda, raztopljena pa se zbira na dnu. Voda se dve uri naj ne meša in v tem času imaš galico brez vsega truda raztopljeno.

Jož. Slekovec.

Sejmovi. Dne 20. junija v Studencih pri Mariboru, v Korčičih, v Vitanji. Dne 22. junija pri sv. Juriji na juž. žel., v Sevnici, pri sv. Antonu v slov. goricah, v Marenbergu in v Šoštanj. Dne 24. junija pri sv. Juriji pri Tabrom, v Konjicah, v Podsredi, pri sv. Lenartu v slov. goricah, Rušah, v Laškem trgu, v Novi cerkvi, pri sv. Janži na Dr. polji in v Žitalah. Dne 26. junija v Cmureku. Dne 27. junija pri sv. Lovrenci na Dr. polji.

Dopisi.

Iz Gradca. (Zahvala.) Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu izraža tem potom svojo najtoplejšo zahvalo vsem ljutomerskim rodoljubom za krasni predragoceni trak naši zastavi po preljubenzivni gospici Milki Prešernovi poklonjen; ljutomerski čitalnici, osobito njenemu neutrudljivemu predsedniku, blag. g. notarju A. Šlambergerju za ves trud in skrb; mil. gospem in dražestnim gospicam za njih požrtvovalnost in ljubeznjiv sprejem, sl. evenskemu tamburaškemu zboru, pod vodstvom blag. g. učitelja Schneiderja, sl. ljutomerskemu pevskemu zboru, pod vodstvom blag. g. nadučitelja Horvata in sl. tamburašem in pevcem akad. društva „Hrvatska“, pod vodstvom g. drd. med. Kuharja za prijazno sodelovanje; sploh vsem, ki so pripomogli v ta lepi uspeh našega izleta, bodisi s sodelovanjem, bodisi s svojo prisotnostjo. Iskreno se nam je tudi zahvaliti kumici naše zastave, gospej M. Gršakovi za njen pohod. Na dalje je društvu častna in prijetna naloga izreči ob